सोऽथो भूभृज्जलोकोऽभूद्भूलोकसुरनायकः ।
यो यशःसुधया शुद्धं व्यधाद्ब्रह्माण्डमण्डलं ॥ १०८ ॥
यस्य दिव्यप्रभावस्य कथाः श्रुतिपथं गताः ।
आश्चर्याश्चर्यतां यान्ति नियतं द्युषदामपि ॥ १०९ ॥
कोटिवेधिनि सिद्धे हि स रसे हाटकार्पणैः ।
आसीत् सुषिरतां कर्तुं हेमाङ्गस्य ध्रुवं क्षमः ॥ ११० ॥
संस्तम्भ्याम्भःप्रविष्टेन तेन नागसरोऽन्तरं ।
तारुण्यं फणिकन्यानां निन्ये संभोगभव्यतां ॥ १११ ॥
तत्कालप्रबलप्रेक्षबौद्धवादिसमूहजित् ।
अवधूतोऽभवत् सिद्धस्तस्य ज्ञानोपदेशकृत् ॥ ११२ ॥
विजयेश्वरनन्दीशक्षेत्रज्येष्ठेशपूजने ।
तस्य सत्यगिरो राज्ञः प्रतिज्ञा सर्वदाऽभवत् ॥ ११३ ॥
ग्रामे ग्रामे स्थितैरश्वैर्धावनं प्रतिषिद्धवान् ।
स्वेनावहर्तुं सततं नागः कोऽपि सुहृत्तया ॥ ११४ ॥
स रुद्धवसुधान् म्लेच्छान् निर्वास्याखर्वविक्रमः ।
जिगाय जैत्रयात्राभिर्महीमण्डलमेखलां ॥ ११५ ॥
ते यत्रोत्कटितास्तेन म्लेच्छाश्छादितमण्डलाः ।
स्थनमुत्कटडिम्बं तज्जनैरद्यापि गद्यते ॥ ११६ ॥
जित्वोर्वीं कन्यकुब्जाद्यां तत्रत्यं स न्यवेशयत् ।